

TURBO

Nejprve se zeptám, jak se aktuálně vede kapele.

Z mého pohledu se kapele vede velmi dobře. Nejen, že vládne pohoda a klid celkově kolem Turba. Ale i ve vzájemných vztazích všech členů. Což je hodně pozitivní, protože je to na koncertech vidět a dobrá nálada se přenáší do publika. Navíc si užíváme poměrně hodně frekventovanou koncertní činnost. Přes sezónu se hraje každoročně hodně. A je to nádherný objíždět města a vesnice, kde na nás čekají fandové, kamarádi a početné publikum.

Kapela má za sebou 30letou kariéru, velký zlom nastal odchodem Richarda, jak by jste specifikovali vývoj kapely po roce 2003.

Víte, po odchodu Richarda si nikdo nedovedl představit, že by to mohlo fungovat a pokračovat dál. Ríša byl velmi pracovitý člověk. Během své kariéry nasadil vysokou laťku nejen hudební, ale i tu člověčí a srdeční. Milovala ho kapela, milovali ho lidé, milovala ho média. To prostě člověk v sobě buď má a nebo nemá. Jsou věci, které jsou dány od Boha. Pak je otázka dalšího rozvíjení, práce na sobě a houževnatost spojená

s pílí. U něj se to všechno seběhlo jaksi společně a proto to byl duchem tak velký člověk. Jirka, když se rozhodl Turbo zachovat, měl to hodně složité. Jirka je chytrý a tohle všechno si uvědomoval.

Vzpomínám, že to bylo kruté období a pro Turbo, jeho členy a jeho mnoha tisícovou základnu fanoušků byl náhlý odchod Ríši největším průšvihem, který mohl kapelu potkat. To období se těžko popisuje. Když vám odejde někdo, koho všichni milují, někdo, kdo byl tahounem a motorem kapely, tak to bylo nabitě emocemi, hlubokým smutkem, a před Turbem najednou stála těžká životní zkouška.

Základna fanoušků se najednou začala štěpit na ty, co chtěli aby to fungovalo dál... a na ty co jiného frontmana, než byl Richard nechtěli... pak byli i tací, co se snažili všemožně další fungování kapely bojkotovat všemi prostředky. Ono pak smelit to rozštěpené publikum bylo o tvrdé práci a přesvědčit je dalším fungováním, což nebyla práce na týdny, ani měsíce.. nýbrž na dlouhé roky. Naštěstí byli i tací, co zas to zlo vyvažovali tím, že nesmírně kapele pomáhali a stáli při Turbu. A jejich největším přáním bylo, aby kapela jela dál a nádherné a nesmrtelné songy Říši se hrály i po jeho smrti..

Tenkrát, když mi Jirka Lang zavolal, že jsem na prvním místě v žebříčku adeptů na post Říši právě já, nevěřil jsem... Nevěřil jsem svým očím, uším, ale ani sám sobě.

Věděl jsem dobře, že na Richarda tady nikdo neměl. A já snad na něj měl mít?? Bylo to absurdní pomyšlení. Věděl jsem dobře, že mé kvality ani pěvecké a ani kytarové zdaleka na Richarda neměly. Jediné, co jsem měl a co jsem mohl poskytnout, bylo mé srdce. Už jste se někdy dostal do situace, kdy si člověk položí otázku:

“Proč právě já?” Pro mne to byl šok a moc se mi do toho nechtělo, protože jsem si dobře uvědomoval, jak velké břemeno budu muset unést. A nikdo netušil, zda ho unesu. Dlouho jsem se rozhodoval. Obavy, že zklamání a že to nedokážu mi příliš nepomáhaly.

Zároveň to ale byla pro mne životní výzva, a takové nabídky

se neodmítají. Všechno jsem si musel sám v sobě ujasnit, uvědomit si, že se mi změní život a budu muset vše podřídit Turbu. Seznámit se vším mé blízké, rodinu a celkově upravit svůj dosavadní život tak, abych to mohl zvládat. Neboť už v té době jsem měl dobře fungující firmu a skončit s podnikáním se mi zrovna nechtělo. Navíc rozhodl i fakt, že jsem neměl co ztratit, prostě buď to vyjde a nebo ne. Nakonec jsem to risknul, nabídku přijal a dnes jsem tady 8 let. Nejtěžší byly asi ty první 3 roky. Byly to těžké chvíle, neustálého srovnávání s Říšou. Musel jsem snášet i pohrdavé pohledy některých lidí. Jednou mi kdosi i k nohám hodil papírek s nápisem: Jdi do prdele! Psychiku jsem měl na hadry. Zvažoval jsem odchod. Jirka mne vždy podržel a stál za mnou jako skála. O mém odchodu nechtěl ani slyšet. Dnes ničeho nelituji a jsem rád, že jsem to břemeno unesl. Ale abych nevzpomínal jen na ty negativní věci. Nejkrásnější pocity zažívám, když někdo za mnou přijde po tolika letech, obejmeme mne, poděkuje, že jsem to zvládl. A projeví vděčnost za to, že tady Turbo je, funguje a songy se poslouchají dál. Říša sice odešel, ale jeho odkaz předáváme lidem dál. A nejkrásnější pocit mi dala i samotná neteř Richarda, která se zařekla, že na Turbo už nikdy nepůjde. Považovala pokračování Turba za cosi špatného a antimorálního. Až jí jednou někdo přesvědčil, že to musí vidět a slyšet jak to teď hraje. Nakonec se nechala přesvědčit a po koncertě mi jakási krásná a příjemná holčina padla kolem krku, objala mne, ukápla jí slza a

omlouvala se... Já ani v nejmenším netušil, proč ta omluva, proč ty slzy. Pak mi to vysvětlila a poděkovala. A mě tím dala ještě větší chuť pokračovat v tom, co Říša vytvořil. A já jí za to moc děkuji, je to skvělá ženská.

Co plánujete na letošní rok a je možné, že přijde nová deska?

Samozřejmě že nové CD bude ještě letos. Promarnit a nevyužít 30tého výročí skupiny by byla velká škoda. Tedy dárek našim fanouškům a publiku je jednoznačný, nové CD bude někdy na podzim letošního roku. Teď jsme ve fázi, kdy dotáčíme zpěvy a pak už se bude jen míchat a masterovat. Velkým oříškem je teď pro nás obal CD, který bychom rádi opeprili něčím výjimečným a nadčasovým. Zrodilo se pár nápadů, tak uvidíme jak se podaří je zrealizovat.

No a také poprvé v historii Turba bude nosič a veškerá vydavatelská práva vlastnit Turbo a její členové. Což je velmi pozitivní pro další rozvoj a fungování kapely. Máme tedy již své vlastní vydavatelství a o všem si rozhodujeme sami a sami také jdeme s kůží na trh.

Ovlivňuje Vás dnes ještě nějaká hudba?

No tak to samozřejmě. Snad každého muzikanta ovlivňuje nějaká hudba. Ten seznam by byl asi hodně dlouhý. Inspirace přichází z legendárních projektů, ale i z nově vzniklých a mladých kapel.

Je neuvěřitelné, jak ty dnešní mladé kapely si dokázaly poradit v tak těžké době, kdy už tady snad všechno bylo. A přesto jedou a produkují fantastickou muziku. Vůbec si nedělají servítky s nějakými zákonitostmi, prostě to hrnou pocitem a emocemi vpřed. A HLE, najednou i z něčeho co bylo zatracováno vznikne úžasný projekt. Mladá krev mne vždy oslovuje, nabíjí silou a energií. To je také ten důvod, proč to vlastně dělám.

Jak často koncertujete.

Hrajeme každoročně okolo 60ti koncertů. Zažil jsem i něco kolem stovky.

Na dnešní poměry a přetlak nabídky na trhu je to opravdu stále hodně. A tento počet koncertů se vtěsňuje hlavně do letního období, kdy je firmol. V zimě máme pak čas na tvoření nových songů ale i odpočinek a můžeme se více věnovat svým blízkým a rodinám.

Kdo u Vás tvoří hudbu a texty.

Hudbu skládám většinou já, Martin Laul také tvoří a většinu aranžuje a točí ve studiu. Každý si pak udělá linku vlastního nástroje, je to vždy lepší už z důvodu sounáležitosti a získání vztahu k dané písničce.

Textuje podle toho kdo má jak čas a je vytížen...nejčastěji Petr Šiška, Vladimír Mertlík, Petr Čejka a také Lád'a Vostárek.

Jste schopni se kvůli muzice pohádat?

Podívejte...hádat se kvůli blbostem je snad jen pro hloupé. Ale hádat se pracovně a kvůli věcem, které mají smysl, které posouvají kapelu vpřed je nezbytně nutné, pakliže mají věci fungovat správně. Názory se různí, ale to ovšem neznamená, že to s kapelou všichni nemyslí dobře. No a když se názory různí, musí docházet ke střetům. Je ovšem dobré umět rozlišovat střet pracovní od střetu osobního. A hlavně ty pracovní nepřehášet do těch osobních a naopak. To je do jisté míry věci vyspělosti každého jedince a já Zaplat' Pánbůh mám toto v sobě samém už dávno vyříkané a vyjasněné. Víím, že kluci také. To se prostě vycítí. To nemusí nikdo říkat nahlas. Takže pohoda, klid a tabáček ?

Kde Vás můžeme v nejbližší době vidět hrát.

Tak tady vidím jednoznačně krátkou odpověď.

www.turbo-rock.cz ?

Jsou tam veškeré informace a seznamy koncertů. Bývají to naše koncerty, které pořádáme, také městské akce, pívni festivaly, rockové festy, motorkářské srazy...no prostě všude kde se dá a kam nás pozvou. Třeba i na V.I.P. a uzavřené společnosti.

Čím by jste byli, kdyby nebylo muziky.

Tak to netuším kam by mne vítr zavál. Asi bych podnikal, baví mne obchodování.

Je to těžký byznys a tam se musí člověk hodně učit, neb i tady se to šíleným tempem vyvíjí. Jako kluk jsem chtěl být astronomem, nebo fyzikem. Vždycky mne to bavilo a baví dodnes. Vesmír sice stále více poznáváme a učíme se z něho pochopit i sami sebe a vůbec naši podstatu a podstatu života. Ale nikdy ho nepoznáme úplně a dokonale. Stejně tak jak je nekonečný, bude jeho bádání nekonečné, pokud dříve či později neskončí lidstvo. Všechno je to zahalené v tajemství A TO MĚ NA TOM BAVÍ.

Máte představu, kolik jste za dobu své existence odehráli koncertů?

To vážně netuším přesně. Odhadem je to určitě několik tisíc. Jen já jsem tady 8 let a odehrál jsem s Turbem něco přes 600 koncertů.

Která s Českých a Slovenských skupin je Vám nejbližší.

Ze Slovenských to je určitě nepřekonatelný Elán a pak Habera. Z Českých starších legend to je Olympic, rukopis Petra Jandy je prostě nadčasový. Jinak úžasnej je David Koller. To je prostě zlat'ák. Dělá to srdcem a umí to navíc prodat.

Je to muzikant s velkým M. V týhle republice je spousta výborných muzikantů, jen se o nich neví tolik. Když jsem slyšel kytaristu Honzu Militkého, spadla mi brada. Ten chlap má světovou úroveň a nebál bych se ho postavit vedle špičkových světových hráčů. Jenže Honza má smůlu, že se místo v Los Angeles, narodil v Čechách. ? Petr Henych, tady také není co dodat... Miloš Dodo D. je taky dost velkéj borec..a spousta dalších. No vidíš a to jsme pořád u Rocku...mě se líbí i popík, nebo třeba klasika, i jazzem nepohrdnu. Pokud je to dobře udělaný, pak nějaké škatulkování mě nebere. Prostě je to dobrý a HOTOVO! ? A pak, čím jsem starší, tím víc se mi toho líbí.

Máte nějakou radu pro začínající kapely?

Žádný osvědčený recept na úspěch není znám. Kdyby tomu tak bylo, byli by úspěšní všichni. Což je v rozporu s přírodou. Obecně se dá říct, že je to celý komplex mnoha vlastností, které člověk musí mít, aby to fungovalo. Od těch člověčích tedy...být tolerantní, pohodový a snášenlivý. Neb je to týmová práce. Nenechat se odradit dílčími neúspěchy a jít si za svým snem hlava nehlava. A vydržet. Trpělivost přináší růže.

A pokud k tomu všemu je ještě krapet nadání, talentu a i trocha štěstí být ve správný čas na správném místě... a umět to s obchodovat, pak se výsledek dostaví v podobě zájmu veřejnosti a je zaděláno na skvělý projekt. No řekni, není to jednoduché?? ? Ale pozor! Vše se musí dělat s citem a srdcem. Lidi to poznaj.

Chcete něco vzkázat svým fanouškům?

S velkou dávkou pokory děkujeme za 30tiletou přízeň. Bez vás bychom nemohli plnit tak nádherné poslání, jakým je muzika.

Děkuji za rozhovor.

Také děkuji za sebe i za celé Turbo a těším se zas někdy příště.

Na otázky odpovídal Míra Chrástka.